Dosarul nr.3-2603/2019

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de SRL Evani O împotriva Agenției Naționale Transport Auto, terț Ministerul Infrastructurii și dezvoltării Regionale, SRL Gările Auto Moderne și SRL Monvica privind contestarea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrative,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

La data de 08 mai 2019, SC „Asgor-Trans" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale Transport Auto, terț SRL „Gările Auto Moderne", solicitând obligarea autorității pârâte la anularea scrisorii privind retragerea autorizațiilor de transport pentru deservirea rutei/cursei Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45, precum și informarea SRL „Gările Auto Moderne" privind restabilirea dreptului reclamantei asupra cursei menționate, cu repunerea în vânzare a biletelor și reintroducerea acesteia în graficul de circulație.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 27.02.2019, reclamanta a luat cunoștință de scrisoarea Agenției Naționale Transport Auto nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019, prin care i s-a solicitat predarea autorizațiilor de transport pentru cursa Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45.

În vederea apărării drepturilor sale, la data de 01.03.2019, SC „Asgor-Trans" SRL a expediat către Agenția Națională Transport Auto și SRL „Gările Auto Moderne" o cerere prealabilă, în care a expus motivele de fapt și de drept pentru care cursa nu putea fi închisă. Prin răspunsurile primite autoritățile au respins cererea prealabilă, interpretând eronat situația de fapt și drept.

Reclamanta notează că, deși deține legal autorizațiile de transport pentru deservirea rutei/cursei Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45, cursa a fost sistată.

Menționează că, prin Ordinul nr. 112 din 02.05.2013, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova a deschis ruta regulată de pasageri Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45 și a atribuit dreptul de deservire SC „Asgor-Trans" SRL. Ulterior, prin scrisoarea nr. 08/3-11672 din 18.06.2013, autoritatea competentă a dispus introducerea rutei în

rețeaua rutelor regulate, aceasta fiind efectiv inclusă la data de 17.07.2013. Începând cu 18.07.2013, SC „Asgor-Trans” SRL a început deservirea rutei atât de drept, cât și de fapt.

La data de 23.08.2013, prin ordinul nr.209, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a aprobat procesul-verbal nr.3 al Comisiei disciplinare în domeniul transportului rutier din 20.08.2013, prin care s-a retras SC „Asgor-Trans” SRL dreptul de deservire a rutei, cu închiderea acesteia. Reclamanta susține că nu a fost informată, invitată sau audiată în cadrul respectivei comisii și a aflat despre măsură abia după restricționarea accesului pe teritoriul ÎS „Gările și Stațiile Auto”.

Ulterior, soluția Comisiei disciplinare a fost recunoscută ca netemeinică, iar în cadrul unor litigii civile, Ministerul a recunoscut pretențiile SC „Asgor-Trans” SRL, fiind semnate tranzacții judiciare confirmate de instanță. În executarea acestora, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a emis Ordinul nr. 177 din 07.11.2014, prin care a abrogat Ordinul nr. 209 și restabilit dreptul SC „Asgor-Trans” SRL la deservirea rutei Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45. Prin scrisoarea nr. 08/3-19829 din data de 21.11.2014, ANTA a informat ulterior operatorul de autogări ÎS „Gările și Stațiile Auto” despre restabilirea dreptului SC „Asgor-Trans” SRL, iar societatea a reluat activitatea.

La data de 15.05.2015, prin scrisoarea ANTA nr. 08/3- 12899 din 12.05.2015, SC „Asgor-Trans” SRL a fost informată despre anularea permisului de transport la deservirea rutei/cursei Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45 pe motivul că ruta nu figura în Programul de transport interraional pentru perioada 01.01.2015 – 01.01.2023, aprobat prin ordinul MTID nr. 192 din data de 31.12.2014, totodată ÎS „Gările și Stațiile Auto” a sistat activitatea agentului economic la deservirea cursei. Considerând că este vorba despre o omisiune, SC „Asgor-Trans” SRL a formulat cerere prealabilă pentru includerea rutei în program, invocând prevederile Codului transporturilor rutiere. Cererea însă a fost respinsă.

În consecință, la 06.07.2015, SC „Asgor-Trans” SRL a depus acțiune în instanță împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor. Totodată, SC „Asgor-Trans” SRL a continuat pe cale extrajudiciară a rezolve litigiul.

Ulterior, după efectuarea consultărilor, verificarea actelor, prin Ordinul nr. 60 din 12.03.2016, ministerul a restabilit dreptul SC „Asgor-Trans” SRL de deservire a rutei și a dispus introducerea acesteia în programul de transport interraional, în executarea obligațiilor asumate anterior. Ordinul a fost executat, iar autorizațiile au fost emise.

Reclamanta susține că autorizațiile de transport constituie bunuri în sensul jurisprudenței CEDO, reprezentând un drept patrimonial protejat. Subliniază că nu există hotărâre judecătorească executorie care să dispună retragerea autorizațiilor și nici litigiu pendinte în acest sens, iar autoritatea publică este obligată să respecte obligațiile asumate prin tranzacțiile judiciare.

La data de 22 octombrie 2023, SRL „Evani O.”, în calitate de succesoare în drepturi a SC „Asgor-Trans” SRL, a depus **cerere de concretizare a pretențiilor,** solicitând:

- constarea existența unui raport juridic defectuos în legătură cu emiterea scrisorii ANTA nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019;
- constarea lipsei de acțiune juridice de dispoziție a scrisorii ANTA nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019, în cazul în care ANTA susține că respectiva scrisoare nu este un act administrativ de dispoziție;
- obligarea Agenției Naționale Transport Auto la respectarea dreptului de proprietate/posesie al SC „Asgor-Trans” SRL asupra cursei Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45,

și la întreprinderea măsurilor necesare pentru restabilirea dreptului încălcat, precum și abținerea de la acțiuni ilegale care ar duce la încălcarea dreptului protejat.

- anularea scrisorii ANTA nr. 02/1-1-2965/1 din 29.03.2019. (a se vedea f.d.172-173)

La data de 10 ianuarie 2020, autoritatea publică pârâtă – Agenția Națională Transport Auto – a depus **referință** la cererea de chemare în judecată, prin care și-a exprimat dezacordul față de acțiunea înaintată de SC „Asgor-Trans" SRL, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată. (f.d.72-73)

În temeiul cererii din 03 februarie 2020 (f.d. 84), prin încheierea protocolară din aceeași dată, s-a dispus înlocuirea în proces a reclamantei SC „Asgor-Trans" SRL cu succesoarea sa în drepturi, SRL „Evani O.".

Ulterior, prin încheierea protocolară din 14.04.2023, s-a dispus admiterea în proces a SRL „Evani O." în calitate de succesoare în drepturi a SC „Asgor-Trans" SRL.

În baza cererii reclamantul din 22 octombrie 2023 (f.d.212-213), prin încheierea protocolară din 23 octombrie 2023 instanța a dispus atragerea în proces în calitate de terț a SRL „Monvica".

Prin încheierea protocolară din 13 martie 2025, s-a dispus admiterea în proces, în calitate de terț, a Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, în calitate de succesor în drepturi al Ministerului Economiei și Infrastructurii.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Evani O.", Sloninov Sergiu, a solicitat admiterea acțiunii conform motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul autorității pârâte Agenția Națională Transport Auto, Jereghi Nicolae, în baza procurii, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept expuse în referință.

Reprezentantul terțului Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Ciornâi Andrei, în bază de procură, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentanții terților SRL „Gările Auto Moderne" și SRL „Monvica", în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind citați legal. Astfel, având în vedere că părțile neprezente au fost legal citate cu privire la examinarea cauzei, instanța de judecată, în temeiul art. 218 lit. d) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și de drept prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în cauză și prin raportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice

administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în vederea valorificării drepturilor și intereselor sale legitime, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile și în termenul prevăzut de lege, fiind întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii.

În ceea ce privește competența de soluționare a cauzei, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, competența de examinare a prezentei acțiuni revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), motiv pentru care acțiunea a fost depusă cu respectarea normelor de competență materială și teritorială.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În același timp, conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru

soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu, în temeiul art. 22 și art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiectul examinării prezentei cauze îl constituie verificarea legalității solicitării ANTA nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019 și a răspunsului pe cererea prealabilă nr. 02/1-1-2965/1 din 29.03.2019, precum și stabilirea existenței unei eventuale încălcări a dreptului reclamantei la deservirea rutei Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45.

Din materialele cauzei, instanța reține că prin Ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 112 din 02.05.2013 a fost deschisă și atribuită spre deservire SRL „Asgor-Trans" ruta regulată Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45.

Ulterior, prin Ordinul nr.209 din 23.08.2013, a fost retras dreptul de deservire a rutei respective.

Prin Ordinul nr. 177 din 17.11.2014, emis în temeiul încheierii Judecătoriei Buiucani, a fost abrogat Ordinul nr. 209 din 23.08.2013, iar dreptul de deservire a rutei a fost restabilit.

Prin Ordinul nr.60 din 12.03.2016 s-a dispus includerea rutei Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45, atribuită spre deservire SRL „Asgor-Trans", în Programul de transport rutier interraional și Lista operatorilor de transport antrenați la deservirea acestora. (f.d.76)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-821/18 din 13.11.2018, a fost admis apelul declarat de ÎS „Servicii Transport Auto", casată hotărârea instanței de fond și emisă o nouă hotărâre prin care s-a dispus anularea Ordinului nr. 60 din 12.03.2016.

Întru executarea deciziei instanțe judecătorești, Ministerul Economiei și Infrastructurii a emis Ordinul nr.613 din 27.12.2018, prin care a abrogat Ordinul nr.60 din 12.03.2016. (f.d.75)

Prin solicitarea nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019, Agenția Națională Transport Auto a informat reclamanta despre abrogarea Ordinului nr. 60 din 12.03.2016 și obligativitatea restituirii autorizațiilor de transport pentru ruta Chișinău 15:50 – Coștangalia 05:45, în temeiul art. 38 alin. (15^2) din Codul transporturilor rutiere. (f.d.45)

La data de 01.03.2019, reclamanta a formulat cerere prealabilă, contestând legalitatea scrisorii ANTA. (f.d. 16-17)

Prin răspunsul nr. 02/1-1-2965/1 din 29.03.2019, Agenția Națională Transport Auto a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată, reținând că măsurile întreprinse au fost dispuse în executarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 13.11.2018. (f.d. 13–14).

Totodată, autoritatea a menționat că SRL „Asgor-Trans" a avut calitatea procesuală de intervenient accesoriu în dosarul nr. 3a-821/18 și, potrivit art. 68 din Codul de procedură civilă, beneficia de drepturile și obligațiile procesuale ale părții în sprijinul căreia a intervenit, inclusiv de dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul legal. În consecință, autoritatea a reținut că eventualele obiecții privind legalitatea Ordinului nr. 613 din 27.12.2018 urmau a fi adresate organului emitent al acestuia.

Prin răspunsul nr.555 din 04.03.2019, SRL „Gările Auto Moderne” a comunicat reclamantei că nu se va expune pe marginea cerințelor formulate către Ministerul Economiei și Infrastructurii și Agenția Națională Transport Auto”. (f.d.15)

Considerând că actele emise sunt nelegale și că i-a fost încălcat dreptul de deservire a rutei, reclamanta (inițial SC „Asgor-Trans” SRL, ulterior succesoarea sa în drepturi SRL „Evani O.”) s-a adresat instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, ulterior concretizată prin cererea din 22.10.2023. (f.d.2-9, 172-173)

Conform art.5 alin.(1) din Codul transporturilor rutiere nr.150/2014, *autorizaţie de transport rutier de persoane prin servicii regulate* reprezintă documentul care atestă dreptul operatorului de transport rutier de a efectua transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate pe un anumit traseu, conform graficului de circulaţie prestabilit şi programului de transport rutier, pe perioada sa de valabilitate.

Potrivit art.8 alin.(1) din același act normativ, autoritatea responsabilă de implementarea politicilor publice în domeniul transporturilor rutiere, precum şi de supravegherea respectării legislaţiei în domeniu de către operatorii de transport rutier este Agenţia Naţională Transport Auto.

În conformitate cu art.9 alin.(1) din Codul transporturilor rutiere, funcţiile de bază ale Agenţiei sunt: a) supravegherea şi controlul îndeplinirii de către operatorii de transport rutier autohtoni şi străini pe teritoriul Republicii Moldova a prevederilor legislaţiei naţionale şi ale acordurilor internaţionale din domeniul transporturilor rutiere la care Republica Moldova este parte; b) eliberarea autorizaţiilor pentru activităţile de transport rutier sau pentru activităţile conexe transportului rutier, prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 38 alin.(15^2) din Codul transporturilor rutiere, în cazul operării unor modificări ce țin de ruta/cursa existentă sau de înregistrarea în Registru, în măsura în care aceste modificări atrag după sine înlocuirea autorizaţiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate cu altele, **operatorul de transport rutier este obligat să restituie organului emitent autorizațiile de transport rutier de persoane prin servicii regulate eliberate anterior pentru ruta/cursa ce a suferit modificări.**

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Instanța reține că dreptul reclamantei de deservire a rutei regulate Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45 a fost exercitat în temeiul actelor administrative emise anterior de autoritatea competentă, fiind ulterior inclus în Programul de transport rutier interraional prin Ordinul nr. 60 din 12.03.2016.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-821/18 din 13.11.2018, definitivă din momentul pronunțării, a fost dispusă anularea Ordinului nr. 60 din 12.03.2016. Ca efect al acestei hotărâri judecătorești, temeiul juridic al includerii rutei în Programul de transport rutier interraional și, implicit, al exercitării dreptului reclamantei de a o deservi în cadrul acestui program a fost înlăturat.

În executarea deciziei menționate, Ministerul Economiei și Infrastructurii a emis Ordinul nr. 613 din 27.12.2018, prin care a abrogat Ordinul nr. 60 din 12.03.2016. Ulterior, prin scrisoarea nr. 08/3-1-1681 din 21.02.2019, Agenția Națională Transport Auto a informat reclamanta despre abrogarea ordinului menționat și despre obligația de restituire a autorizațiilor de transport rutier eliberate pentru ruta Chișinău 15:50 - Coștangalia 05:45, în temeiul art. 38 alin. (15^2) din Codul transporturilor rutiere.

Instanța constată că acțiunile întreprinse de autoritatea administrativă nu au reprezentat un act discreționar de retragere a dreptului de deservire a rutei, ci o măsură subsecventă și necesară pentru executarea unei hotărâri judecătorești definitive, obligatorii potrivit art. 16 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Or, în condițiile în care Ordinul nr. 60 din 12.03.2016 a fost anulat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, autoritatea publică nu avea competența de a menține efectele unui act juridic desființat și nici de a permite continuarea executării unui serviciu de transport în lipsa unui temei administrativ valabil.

În ceea ce privește susținerile reclamantei referitoare la pretinsa încălcare a dreptului său de deservire a rutei, instanța reține că acest drept nu are caracter absolut, ci este condiționat de existența unui temei administrativ valabil și actual. Odată ce temeiul juridic a fost înlăturat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, subzistența dreptului nu mai poate fi recunoscută.

Prin urmare, instanța concluzionează că scrisoarea emisă de Agenția Națională Transport Auto reprezintă un act de executare a unei hotărâri judecătorești definitive și nu un act administrativ autonom de retragere abuzivă a dreptului de deservire a rutei.

În măsura în care celelalte capete de cerere formulate de reclamantă – privind constatarea existenței unui raport juridic defectuos, constatarea lipsei caracterului de act administrativ de dispoziție al scrisorii contestate, obligarea autorității la restabilirea dreptului pretins încălcat și anularea scrisorii nr. 02/1-1-2965/1 din 29.03.2019 – sunt întemeiate pe premisa existenței unui drept valabil de deservire a rutei, instanța reține că acestea au caracter subsecvent și, respectiv, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Întrucât s-a stabilit că temeiul juridic al exercitării dreptului reclamantei a fost înlăturat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, iar acțiunile autorității au reprezentat măsuri de executare a acesteia, nu se poate reține existența unui raport juridic defectuos și nici a unei încălcări imputabile autorității administrative.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În aceste condiții, instanța de judecată conchide că acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Evani O.” împotriva Agenției Naționale Transport Auto, terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, SRL „Gările Auto Moderne” și SRL „Monvica” privind contestarea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrative, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de SRL Evani O împotriva Agenției Naționale Transport Auto, terț Ministerul Infrastructurii și dezvoltării Regionale, SRL Gările Auto Moderne și SRL Monvica privind contestarea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrative, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac